

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Vt externa opera spiritualiter exerceamus. 43

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

cut ipse nos p̄cessit, & ambulare docuit, vt sic
cut ipse in sanctissima humanitate sua per interio-
riore hominem suum in diuina vnione, in sum-
ma libertate & in diuinitatis fructiōe iugiter per
manebat, exterius vero opus cœlestis patris sui
faciebat, cuius nec minimū p̄ceptum viola-
bat, cum esset summa omnium libertas angelo-
rum: sic & ipse secundū interiore hominē suum
in diuina vnione permanere & exterius, iuxta il-
lius exemplū, vitam suā instituere possit, & per
gratiā eius nec minimum p̄ceptum siue statu-
tū superiorū suorū transgrediatur, vt sic Deo in-
terius exteriusq; placere queat. Et iūc ad introuersi-
onē sui et ad offerendū dño Deo suo primos atq;
nouissimos fructus suos iugiter paratus erit.

Qualiter mane & deinceps per diem ac no-
ctem omnes exteriores consuetudines
intus exercere debeamus. Cap. XLIII.

Proinde, quisquis super omnia Deum ama-
re desiderat, sicut necessarium est omnibus
vitam beatā obtinere volentibus, ille ma-
ne ad sui introuersionem, vt iam dictū est, sedu-
lus esse debet, quatenus omnipotens Deus sit prima
affectio ac desiderii animæ, prima intentio cordis,
& intima spūs affectio. Per quod nimirū Deo in-
spiritum, animā & cor accessus patet. Etenim vt
Deum ex omnibus cogitationibus, ex tota ani-
ma & ex toto corde diligere valeamus, ante om-
nia primum sese anima in diuinā p̄sentiam in-
clinare, seq; totā in manus dñi offerre ac resigna-
re debet, & sicut exterius signo obediētix a som-
no excitamur, sic intus ad dominū euigilare de-
bemus, qui animas nostras pulsans, commouet
& exci-

LIBER II.

& excitat ad amorem sui. Et quemadmodū ea-
 put exterius erigimus, manus eleuamus, corpo-
 ri vestes circundamus, caput tegimus, zonā præ-
 cingimus, signum crucis nobis imprimimus, ge-
 nua flectimus, ad diuinum obsequium festina-
 mus, & operibus obedientiæ insudamus: sic &
 interius mentem ad Deum erigere in sui amoris
 vnionem debemus, nosque totos in eius aman-
 tissimam voluntatem ac beneplacitum offerre,
 & omnes animæ vires ad gratiarum actionem
 & laudem ipsius eleuare, eo quod nos non solū
 non abiecerit, sed ad ei seruiendum quoque elege-
 rit, tempusque sufficiens, quo & ipsum laudare, at
 que secundum eor eius effici valemus, indulse-
 rit, vestireque deinde debemus nudam animam
 nostram, & induere dominum nostrum Iesum
 Christū cum eleuato spiritu, subiecta anima, &
 mundo ac patienti corpore. Caput quoque spinea
 corona tegere, id est, quinque sensus nostros sub
 diuino timore cōcludere, eodemque ea stimulare:
 vnde magna spiritus libertas, gaudium atque læ-
 titia oriuntur, sicut & ipsa crudelis spinea coro-
 na venerando saluatoris nostri vertici impressa
 spūm illius amplius exhilarabat, præcingere quoque
 & religare nos ipsos per vnionē amoris, ad ma-
 nendum iugiter in præsentia ipsius maiestatis: si-
 gnare denique nos signo sanctæ crucis, id est, offer-
 re nos ipsos ad sequendum crucifixam, ac sanctis-
 simam vitam passionemque eius. ¶ Demum hoc
 pacto crucem nobis imprimere debemus, per
 quā a peccatis, hæresibus, erroribus, quibuscun-
 que malignis spiritibus, atque terroribus defen-
 di poterimus. Etenim quando manum pro fa-
 cienda cruce sustollimus, dicendo: In nomine

T iij patris

MARGARITAE EVANG.

patris, hanc ad cœlestē patrem attentionem habebimus, ut rogemus eū, quatenus paterna virtute sua nos corroborare, & opē nobis ferre velit. Cum vero manum dimittimus, dicendo: Et fili, quatenus paterni cordis sui verbo animas nostras implere, illuminare ac instruere dignetur. Cum vero in transversum manum dirigimus, dicendo: Et spiritus sancti, mēte desiderabimus, ut nos amabili bonitate ac gratia sua protegere, & spiritu sancto inflammare dignetur. Amē, id est, fiat. Et tunc cum omni reuerentia & honoris exhibitione, sub omnipotenti & superdignissimo Deo inclinare ac incuruare debemus nos ipsos, rogando eum mentaliter, ut nos in paternis manibus suis custodire, & in eo nos amor captiuos atq; constrictos tenere velit, qui amabilem humanitatem suam in manibus Iudæorum captam & ad columnam & crucē ligatā seruabat, ne vlla ratione extra diuinā præsentiā suam & amorosam sanctissimæ humanitatis suæ imaginem declinemus, neve præcepta Dei vel superiorum nostrorū transgrediamur, sed semper in eius præsentiā maneamus, vnus spūs cū voluntate ipsius, vna aīa cū desiderio suo, & vnū corpus cū intentione sua fieri desiderantes: vtque simul nobiscum, & per nos omnem diuinum cultum laudescq; diuinas, & omnia obedientiæ opera persoluere, ac perficere velit, quippe qui sine ipso nihil possumus, nihil præualemus.

Qualiter nos Deo resignare debeamus, vt ipse in nobis operetur. Cap. XLIII.
IAM vero vt Deus omnipotens in nobis & per nos ambulare, & omnia virtutum opera operari